קבלה · ספר יצירה

ספר יצירה נוסח הגר"א

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר יצירה נוסח הגר"א

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-יצירה-נוסח-הגרא/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פרק ב 5
פרק ג 5
פרק ד 6
פרק ה 7
פרק ו 9

פרק א

א בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק יה יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים חיים ומלך עולם אל שדי רחום וחנון רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש הוא וברא את עולמו בשלשה ספרים בספר וספר וספור:

ב עשר ספירות בלי מה ועשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות:

ג עשר ספירות בלימה במספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחיד מכוון באמצע במילת הלשון ובמילת המעור:

ד עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשרה הבן בחכמה וחכם בבינה בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו:

ה עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף עומק ראשית ועומק אחרית עומק טוב ועומק רע עומק רום ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק צפון ועומק דרום אדון יחיד אל מלך נאמן מושל בכולם ממעון קדשו עד עדי עד:

ו עשר ספירות בלי מה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם קץ ודברו בהן ברצוא ושוב ולמאמרו כסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחוים:

ז עשר ספירות בלימה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת שאדון יחיד ואין לו שני ולפני אחד מה אתה סופר:

ח עשר ספירות בלימה בלום פיך מלדבר ולבך מלהרהר ואם רץ פיך לדבר ולבך להרהר שוב למקום שלכך נאמר (יחזקאל א') והחיות רצוא ושוב ועל דבר זה נכרת ברית:

ט עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים ברוך ומבורך שמו של חי העולמים קול ורוח ודבור והוא רוח הקודש:

י שתים רוח מרוח חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות ורוח אחת מהן:

יא שלש מים מרוח חקק וחצב בהן כ"ב אותיות מתהו ובהו רפש וטיט חקקן כמין ערוגה חצבן כמין חומה סיבבם כמין מעזיבה ויצק עליהם שלג ונעשה עפר שנאמר כי לשלג יאמר הוא ארץ:

יב ארבע אש ממים חקק וחצב בה כסא הכבוד שרפים ואופנים וחיות הקודש ומלאכי השרת ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט:

יג בירר שלש אותיות מן הפשוטות בסוד שלש אמות אמ"ש וקבעם בשמו הגדול וחתם בהם ששה קצוות. חמש חתם רום ופנה למעלה וחתמו ביה"ו. שש חתם תחת ופנה

למטה וחתמו בהי"ו. שבע חתם מזרח ופנה לפניו וחתמו בוי"ה. שמונה חתם מערב ופנה לאחריו וחתמו בוה"י. תשע חתם דרום ופנה לימינו וחתמו ביו"ה. עשר חתם צפון ופנה לשמאלו וחתמו בהו"י:

יד אלו עשר ספירות בלימה (אחת) רוח אלהים חיים רוח מרוח מים מרוח אש ממים רום ותחת מזרח ומערב צפון ודרום:

פרק ב

א עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות. שלש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בינתים. שלש אמות אמ"ש מ' דוממת ש' שורקת א' אויר רוח מכריע בינתים:

ב עשרים ושתים אותיות יסוד חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם את כל היצור ואת כל העתיד לצור:

ג עשרים ושתים אותיות יסוד חקקן בקול חצבן ברוח קבען בפה בחמשה מקומות אחה"ע בגרון גיכ"ק בחיך דטלנ"ת בלשון זסשר"ץ בשינים בומ"ף בשפתים:

ד עשרים ושתים אותיות יסוד קבען בגלגל כמין חומה ברל"א שערים וחוזר הגלגל פנים ואחור וסימן לדבר אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע:

ה כיצד צרפן שקלן והמירן א' עם כולם וכולם עם א' ב' עם כולם וכולם עם ב' וחוזרות חלילה ונמצאות ברל"א שערים ונמצא כל היצור וכל הדבור יוצא משם אחד:

ו יצר ממש מתהו ועשה את אינו ישנו וחצב עמודים גדולים מאויר שאינו נתפש וזה סימן א' עם כולם וכולם עם א' צופה וממיר ועשה את כל היצור ואת כל הדבור שם אחד וסימן לדבר עשרים ושתים חפצים בגוף אחד:

פרק ג

א שלש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בינתים [משנה זו כפולה לעיל רפ"ב בדרך אגב וכאן עיקר מקומה (ש"ל)]:

ב שלש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בשש טבעות ויצאו מהם אויר מים אש ומהם נולדו אבות ומאבות תולדות:

ג שלש אמות אמ"ש חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם שלש אמות אמ"ש בעולם ושלש אמות אמ"ש בשנה ושלש אמות אמ"ש בנפש זכר ונקבה:

ד שלש אמות אמ"ש בעולם אויר מים אש [אולי צריך להוסיף שמים ארץ ואויר] שמים נבראו מאש וארץ נבראת ממים [אולי צריך להוסיף ורוח מאויר] ואויר מרוח מכריע בינתים:

ה שלש אמות אמ"ש בשנה חום קור ורויה. חום נברא מאש קור נברא ממים ורויה מרוח מכריע בינתים:

ו שלש אמות אמ"ש בנפש זכר ונקבה ראש ובטן וגויה. ראש נברא מאש ובטן נברא ממים וגויה מרוח מכריע בינתים:

ז (בבא א') המליך אות א' ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אויר בעולם ורויה בשנה וגויה בנפש זכר באמ"ש ונקבה באש"ם:

ח (בבא ב') המליך אות מ' במים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם ארץ בעולם וקור בשנה ובטן בנפש זכר במא"ש ונקבה במש"א:

ט (בבא ג') המליך אות ש' באש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם (אש) שמים בעולם וחום בשנה וראש בנפש זכר בשא"מ ונקבה בשמ"א:

פרק ד

א שבע כפולות בג"ד כפר"ת מתנהגות בשתי לשונות ב"ב, ג"ג, ד"ד, כ"כ, פ"פ, ר"ר, ת"ת. תבנית רך וקשה גבור וחלש:

ב שבע כפולות בג"ד כפר"ת יסודן חכמה עושר זרע חיים ממשלה שלום וחן:

ג שבע כפולות בג"ד כפר"ת בדבור ובתמורה תמורת חכמה אולת תמורת עושר עוני תמורת זרע שממה תמורת חיים מות תמורת ממשלה עבדות תמורת שלום מלחמה תמורת חן כיעור:

ד שבע כפולות בג"ד כפר"ת מעלה ומטה מזרח ומערב צפון ודרום והיכל הקודש מכוון באמצע והוא נושא את כולם:

ה שבע כפולות בג"ד כפר"ת שבע ולא שש שבע ולא שמונה בחון בהם וחקור בהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו:

ו שבע כפולות בג"ד כפר"ת יסוד חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם שבעה כוכבים בעולם שבעה ימים בשנה שבעה שערים בנפש זכר ונקבה:

ז שבעה כוכבים בעולם שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה. שבעה ימים בשנה שבעת ימי השבוע. שבעה שערים בנפש זכר ונקבה שתי עינים שתי אזנים שני נקבי האף והפה:

ח (בבא א') המליך אות ב' בחכמה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם לבנה בעולם יום ראשון בשנה ועין ימין בנפש זכר ונקבה:

ט (בבא ב') המליך אות ג' בעושר וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם מאדים בעולם יום שני בשנה ואזן ימין בנפש זכר ונקבה:

י (בבא ג') המליך אות ד' בזרע וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם חמה בעולם יום שלישי בשנה ונחיר ימין בנפש זכר ונקבה:

יא (בבא ד') המליך אות כ' בחיים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם נוגה בעולם יום רביעי בשנה ועין שמאל בנפש זכר ונקבה:

יב (בבא ה') המליך אות פ' בממשלה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם כוכב בעולם יום חמישי בשנה ואזן שמאל בנפש זכר ונקבה:

יג (בבא ו') המליך אות ר' בשלום וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שבתאי בעולם יום ששי בשנה ונחיר שמאל בנפש זכר ונקבה:

יד (בבא ז') המליך אות ת' בחן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם צדק בעולם יום שבת בשנה ופה בנפש זכר ונקבה:

טו שבע כפולות בג"ד כפר"ת שבהן נחקקין שבעה עולמות, שבעה רקיעין, שבע ארצות, שבעה יַמים, שבעה נהרות, שבעה מדברות, שבעה יַמים, שבעה שבועות, שבע שנים, שבע שמיטין, שבעה יובלות, והיכל הקדש, לפיכך חבב את השביעיות תחת כל השמים:

טז שתי אבנים בונות שני בתים, שלש אבנים בונות ששה בתים, ארבע אבנים בונות ארבעה ועשרים בתים, חמש אבנים בונות מאה ועשרים בתים, שש אבנים בונות שבע מאות ועשרים בתים, שבע אבנים בונות חמשת אלפים וארבעים בתים, מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכול לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע:

פרק ה

א שתים עשרה פשוטות ה' ו' ז', ח' ט' י', ל' נ' ס', ע' צ' ק', יסודן שיחה הרהור הלוך, ראיה שמיעה מעשה, תשמיש ריח שינה, רוגז לעיטה שחוק:

ב שתים עשרה פשוטות ה' ו' ז', ח' ט' י', ל' נ' ס', ע' צ' ק', יסודן שנים עשר גבולי אלכסון, גבול מזרחית רומית גבול מזרחית צפונית גבול מזרחית תחתית, גבול דרומית רומית גבול דרומית מזרחית גבול דרומית תחתית, גבול מערבית רומית גבול מערבית דרומית גבול מערבית תחתית, גבול צפונית רומית גבול צפונית מערבית גבול צפונית תחתית, ומתרחבין והולכין עד עדי עד והן הן גבולות עולם:

ג שתים עשרה פשוטות ה' ו' ז', ח' ט' י', ל' נ' ס', ע' צ' ק', יסודן חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם שנים עשר מזלות בעולם שנים עשר חדשים בשנה שנים עשר מנהיגים בנפש זכר ונקבה:

ד שנים עשר מזלות בעולם טלה שור תאומים סרטן אריה בתולה מאזנים עקרב קשת גדי דלי דגים:

ה שנים עשר חדשים בשנה ניסן אייר סיון תמוז אב אלול תשרי חשון כסלו טבת שבט אדר:

ו שנים עשר מנהיגים בנפש זכר ונקבה שתי ידים שתי רגלים שתי כליות מרה דקין כבד קורקבן קבה טחול:

ז (בבא א' מהראשונה) המליך אות ה' בשיחה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם טלה בעולם וניסן בשנה ורגל ימין בנפש זכר ונקבה: (בבא ב' מהראשונה) המליך אות ו' בהרהור וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שור בעולם ואייר בשנה וכוליא ימנית בנפש זכר ונקבה: (בבא ג' מהראשונה) המליך אות ז' בהלוך וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם תאומים בעולם וסיון בשנה ורגל שמאל בנפש זכר ונקבה:

ח (בבא א' מהשניה) המליך אות ח' בראיה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם סרטן בעולם ותמוז בשנה ויד ימין בנפש זכר ונקבה: המליך אות ט' בשמיעה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אריה בעולם ואב בשנה וכוליא שמאלית בנפש זכר ונקבה:(בבא ג' מן השניה) המליך אות י' במעשה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם בתולה בעולם ואלול בשנה ויד שמאל בנפש זכר ונקבה:

ט (בבא א' מן השלישית) המליך אות ל' בתשמיש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם מאזנים בעולם ותשרי בשנה ומרה בנפש זכר ונקבה:(בבא ב' מן השלישית) המליך אות נ' בריח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם עקרב בעולם וחשון בשנה ודקין בנפש זכר ונקבה:(בבא ג' מן השלישית) המליך אות ס' בשינה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם קשת בעולם וכסלו בשנה וקבה בנפש זכר ונקבה:

י (בבא א' מן הרביעית) המליך אות ע' ברוגז וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם גדי בעולם וטבת בשנה וכבד בנפש זכר ונקבה: (בבא א' מן הרביעית) המליך אות צ' בלעיטה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם דלי בעולם ושבט בשנה וקורקבן בנפש זכר ונקבה: (בבא א' מן הרביעית) המליך אות ק' בשחוק וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם דגים בעולם ואדר בשנה וטחול בנפש זכר ונקבה. עשאן כמין עריבה סידרן כמין חומה ערכן כמין מלחמה:

פרק ו

א אלו הם שלש אמות אמ"ש ויצאו מהם שלשה אבות והם אויר מים אש ומאבות תולדות, שלשה אבות ותולדותיהם ושבעה כוכבים וצבאותיהם ושנים עשר גבולי אלכסון. ראיה לדבר עדים נאמנים בעולם שנה נפש ושנים עשר חק ושבעה ושלשה פקדן בתלי וגלגל ולב:

ב שלש אמות אמ"ש אויר מים אש אש למעלה ומים למטה ואויר רוח חק מכריע בינתים וסימן לדבר האש נושא את המים, מ' דוממת ש' שורקת א' אויר רוח חק מכריע בינתים:

ג תלי בעולם כמלך על כסאו גלגל בשנה כמלך במדינה [נ"א על החומה] לב בנפש כמלך במלחמה:

ד גם את זה לעומת זה עשה אלהים טוב לעומת רע רע לעומת טוב טוב מטוב רע מרע הטוב מבחין את הרע והרע מבחין את הטוב טובה שמורה לטובים ורעה שמורה לרעים:

ה שלשה כל אחד לבדו עומד אחד מזכה ואחד מחייב ואחד מכריע בינתים. שבעה שלשה מול שלשה ואחד חק מכריע בינתים. ושנים עשר עומדין במלחמה שלשה אוהבים שלשה שונאים שלשה מחיים ושלשה ממיתים. שלשה אוהבים הלב והאזנים שלשה שונאים הכבד והמרה והלשון שלשה מחיים שני נקבי האף והטחול ושלשה ממיתים שני הנקבים והפה ואל מלך נאמן מושל בכולם ממעון קדשו עד עדי עד. אחד על גבי שלשה, שלשה על גבי שבעה, שבעה על גבי שנים עשר וכלם אדוקים זה בזה:

ו אלו הם עשרים ושתים אותיות שבהן חקק אהי"ה י"ה יהו"ה אלהים אלהים יהו"ה יהו"ה צבאות אלהים צבאות אל שדי יהו"ה אדני ועשה מהם שלשה ספרים וברא מהם את כל עולמו וצר בהם את כל היצור ואת כל העתיד לצור:

ז כשבא אברהם אבינו ע"ה הביט וראה והבין וחקר וחקק וחצב ועלתה בידו הבריאה שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן מיד נגלה עליו אדון הכל יתברך שמו לעד והושיבו בחיקו ונשקו על ראשו וקראו אברהם אוהבי וכרת ברית לו ולזרעו עד עולם שנאמר והאמין בה' ויחשבה לו צדקה. וכרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו והוא ברית הלשון ובין עשר אצבעות רגליו והוא ברית המילה. וקשר עשרים ושתים אותיות התורה בלשונו וגילה לו את סודו משכן במים דלקן באש רעשן ברוח בערן בשבעה נהגן בשנים עשר מזלות: